

### Čtení

Gn 2,18-24

–

Žl 128,1-2.3.4-5.6

–

Žid 2,9-11

–

Mk 10,2-16

### Text evangelia pro děti

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však (Bůh) ‚učinil (lidi) jako muže a ženu‘. ‚Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.‘ Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ (Matky) přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim.

### Slova k vysvětlení

**Farizeové:** učení představitelé židů, kteří znali Zákon a dohlíželi na to, aby židé dodržovali všechny předpisy a nařízení

**Mojžíš:** významný starozákonní prorok, pod jeho vedením vyvedl Bůh Izraelity z egyptského otroctví a na hoře Sinaj jim daroval desky Zákona (Desatero)

**Rozlukový lístek:** dokument, ve kterém manžel napsal manželce, že se jí svobodně vzdává a ona se může stát manželkou jiného manžela

**Cizoložství:** je stav, kdy vdaná žena žije s jiným mužem, jakoby to byl její manžel, a naopak

### Zamyšlení pro práci s dětmi

#### Komentář k evangeliu:

Dnešní text nám odhaluje Boží plán s člověkem. Člověk nebyl stvořen jako osamocený jedinec, ale jako bytost, která žije v předivě vztahů, a ty také utvářejí jeho osobnost. Boží slovo v knize Genesis nám sděluje, že hříchem byly vztahy mezi lidmi poškozeny. Lidé už nemohli žít vedle sebe „nají – zranitelní“, protože ztratili vzájemnou důvěru. To, že bylo dovoleno v určitých případech vystavit rozlukový lístek, svědčí o velké bolesti a nelásce v mezilidských vztazích. Ježíš nám však ukazuje, že bolest a zlo nemůže znemožnit původní Boží plán se stvořením, plán lásky, věrnosti a jednoty.

Obě dvě zdánlivě nesouvisející situace v dnešním evangeliu (farizeové „zkoušejí“ Ježíše v otázce rozvodu, apoštolové brání matkám přinášet děti k Ježíši) nám ukazují, jak člověk může kazit Boží plán lásky v lidských vztazích: neláskou, opuštěním, odmítáním. Ježíš farizeům i apoštolům ukazuje krásu Božího plánu: „Muž opustí otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk“, „nebraňte dětem, jejich je Boží království“. Ježíš rovněž poukazuje na to, že záchrana od tohoto „narušení vztahů“ neleží v zákoně: v příkazech a v zákazech. „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz!“. Napravení a znovuoživení lásky v našich vztazích k Bohu a k druhým lidem přichází tehdy, když obracíme své srdce k Ježíši a učíme se od něj rozumět Božímu plánu spásy – společenství lásky.

Realita našeho života je mnohdy bolestná. Lidské vztahy mohou být narušeny do té míry, že nevidíme jiné východisko, než rozlukou. Mnohdy se pod vlivem toho, že se tak děje „všude kolem nás“, můžeme domnívat, že to není „až tak špatné“ – rozluka byla ostatně u Židů povolena. Ježíš nám ale jasně říká: ne, na začátku (v Božím plánu) to tak ale nebylo a není. Jednota uzavřená před Bohem mezi určitým mužem a ženou je nerozlučitelná. Nejde o popření reálných lidských problémů, ale o výzvu k uvědomení si významnosti a důstojnosti manželství. Z toho vyplývá, že na úrovni, kde je to pro nás možné, máme tomuto vědomí přizpůsobit své postoje: rozvážnost při výběru partnera, péči o rozvoj existujících vztahů,... A víru, že Bůh je stvořitelem lidské vztahovosti a nepřestává člověka provázet a žehnat mu.

**Poselství textu o spáse:** Ježíš nám však ukazuje, že bolest a zlo nemůže znemožnit původní Boží plán se stvořením, plán lásky, věrnosti a jednoty.

Pro nejmenší děti: Dětem patří Boží království, protože dítě žije z lásky Boží, rodičů a všech, kdo ho mají rádi.

**Souvislost s liturgií:** Vlastní svátostné spojení muže a ženy se děje ve svátosti manželství. Z bohatosti textů a symbolů svatebních obřadů si můžeme v tomto kontextu připomenout manželský slib a modlitbu za manžele. (Texty například zde: <http://www.liturgie.cz/svatba/svatba-krok-za-krokem/>)

Při každé mši svaté vyjadřujeme naše vzájemné vztahy zejména společnou modlitbou *Otče náš*, pozdravením pokoje a nakonec (nejvlastněji) přijímáním eucharistie, v níž se každý sjednocujeme s Kristem a stáváme se tak jedním tělem, církví.

### **Plněší smysl – aktualizace poselství pro náš život:**

#### **3 – 6 let** (čteme jenom modře označený text)

Před čtrnácti dny jsme v evangeliu také četli o dětech. Pán Ježíš ukazoval svým učedníkům a lidem kolem sebe, že je třeba pečovat a chránit ty nejmenší. A dnes slyšíme, že učedníci maminkám zakazovali, aby přiváděly děti k Ježíši a prosily ho o požehnání. Proč asi? Že by si nepamatovali, co jim Pán Ježíš o dětech říkal? Nebo byli nechápaví? Nebo dokonce neměli děti rádi? Spíš ne. Je možné, že si mysleli, že je Pán Ježíš po všech svých cestách a rozhovorech s lidmi unavený, a chtěli, aby si odpočinul. Nebo s ním chtěli být sami a odpočinout si společně. To nám evangelium neříká. Co ale jistě vidíme, je, jak Ježíš ty, kteří k němu přicházejí, přijímá, žehná jim, bere je do náručí, věnuje jim svůj čas. Víme proto, že mluvit s Pánem Ježíšem (v modlitbě) můžeme kdykoli. Nikdy nás nepošle pryč a vždy má pro nás čas.

#### **6 – 9 let**

Dnešní evangelium hovoří o manželství, o tom nejbližším vztahu mezi mužem a jeho ženou. Farizeové Ježíši ukazují, že v manželství často dochází k hádkám a nedorozuměním, a někdy mohou vést až k tomu, že se ti dva chtějí rozvést. Farizeové Ježíši říkají, že jim vážený židovský prorok Mojžíš rozvod dovolil. Ježíš jim ale vysvětluje, že jim to Mojžíš dovolil pro „tvrdost jejich srdce“. Co to znamená? Jak může mít člověk „tvrdé“ srdce? Jak se to stane?

Ježíš ví, že člověk hřeší různým způsobem a že často podléhá pokušení k hříchu. Ví ale také, že Bůh má větší moc než zlo. Ví, že s Boží pomocí můžeme zvládnout každé pokušení. Ví, že nám Bůh odpustí hříchy, když ho o to prosíme, a naplňuje naše srdce láskou, aby nebylo „tvrdé“. A tuto cestu nabízí všem lidem, zvláště maminkám a tatínkům, protože také ví, že děti potřebují jejich lásku. Můžete rodičům lásku, kterou vám dávají, nějak „vracet“? Pomáhat jim mít se rádi? Určitě můžete. Ale nejdůležitější ze všeho je, abychom se všichni obraceli o pomoc k Ježíši – rodiče i děti a čerpali potřebnou lásku od něj. Do všech těchto našich vztahů můžeme v modlitbě zvat Ježíše, aby nám o ně pomáhal pečovat a chránit je.

#### **9 – 14 let**

Dnešní první čtení a evangelium nám umožňují krásně vidět, že spolu Starý a Nový zákon opravdu souvisí. První čtení je z knihy Genesis, tedy z části, která není historickým záznamem, jak přesně věci probíhaly, ale textem, který vysvětluje základní vztahy mezi Bohem, světem a lidmi. → Bůh viděl, že pro člověka není dobré, aby byl sám. To je základní výpověď tohoto textu, člověk potřebuje někoho druhého, potřebuje vztahy. Mezi zvířaty se ale pro člověka nenašel žádný vhodný partner, a tak Bůh stvořil člověku/manželovi manželku, přímo z jeho těla, což symbolizuje jejich vzájemný těsný vztah. A k tomuto obrazu je připojena výzva, aby muž a žena opustili svoji původní rodinu, v níž se narodili, a stali se velmi blízkým společenstvím – obrazně jedním tělem, které nelze rozloučit, rozdělit.

Lidé však tuto blízkost vztahů, pro kterou byli stvořeni, narušili hříchem. V knize Genesis na jiném místě čteme, že po hříchu se před sebou styděli nazít, nahota totiž znamená zranitelnost a oni už si nedůvěřovali. Hřích vede člověka k tomu, aby se zaměřil jen na sebe, nekomunikoval s druhými, nedůvěřoval, neodpouštěl. Což někdy vede až tak daleko, že se vztahy rozpadají. Na tom, že Mojžíš Židům dovolil rozluku, vidíme, že někteří ani nepovažovali nápravu vztahů za možnou. Ježíš je však znovu odkazuje na původní Boží plán. Z příběhu jeho života totiž víme, že náprava – vzkříšení je možná právě ve spojení s ním. Ačkoli ve svém věku ještě nemáte manžela/manželku, jste zváni k péči o své nejrůznější vztahy, v rodině, ve škole, s přáteli.

## Aktivita

### 3 – 6 let

Pomůcky: papír A3, fixy, Hosana zelená

Aktivitu můžeme zaměřit na otázku, co to znamená mluvit s Pánem Ježíšem kdykoli a kdekoli. Jsou nějaká zvláštní místa, kde se modlíme? Kde se děti modlí u sebe doma? Mají nějaké oblíbené místo? Někaké rodinné místo s Biblí, křížem? Kde se můžeme modlit na zvláštních místech v našem městě? Máme otevřený kostel? Znájí děti v okolí nějakou kapličku? Odpovědi mohou děti nakreslit a nalepit pak obrázky na společný plakát. Podobně se můžeme věnovat postoji při modlitbě: jak se děti rády modlí (vkleče, vestoje, vsedě...)? Mají nějakou oblíbenou modlitbu? Na závěr se můžeme společně pomodlit, poděkovat Ježíši za to, že k němu můžeme kdykoli přicházet. Zaspívat můžeme např. první sloku písničky *Před Tebou, když Pane klečím* (č. 212)

### 6 – 9 let stejně tak pro skupinu 9 – 14 let

Pomůcky: papír A3, černý, zelený, červený a žlutý fix, Hosana modrá

Na plakát nakreslíme dvě postavičky, muže a ženu. Mezi ně nakreslíme dvě obousměrné šipky, jednu zelenou  $\leftrightarrow$  a jednu červenou přeškrtnutou  $\leftarrow X \rightarrow$ . Pak se společně můžeme zamýšlet, co o mezilidské vztahy pečuje (zapisujeme zelenou barvou), a co je poškozuje (zapisujeme červenou barvou). Po určitém čase skončíme a zaměříme se na červené výrazy, jakým způsobem jim lze předcházet? Jak je lze odpustit? Jak se usmířit? Na závěr můžeme kolem postaviček i výrazů udělat žlutý kruh jako symbol, že Bůh je nám vždycky připraven ve vztazích pomáhat a žehnat, protože on nás stvořil jako lidi, kteří vztahy potřebují. Na závěr můžeme zaspívat píseň *Spoj nás v jedno, Pane* (č. 239).

## Obrázek

Muž a žena v ráji